ESPAI D'OPINIONS

Nº320
Febrer 2013

David Abril

Coordinador d'IniciativaVerds i diputat de MÉS

L'INICI DE CURS, UN CLAM PER LA DIGNITAT

Hi ha pocs precedents a la nostra història d'una mobilització tan important i tan sentida com la de la comunitat educativa arreu de les Illes en aquest inici de curs, amb els i les docents al capdavant. Les raons del conflicte són diverses, començant per les retallades que pateix l'educació pública per part d'un govern que a més de menysprear els docents, presumeix d'haver-se llevat de damunt més d'un milenar de professors i professores interins en el que duïm de legislatura, que lleva recursos de suport als centres, beques de menjador, ajudes a llibres... I que darrerament s'ha entestat en imposar, passant per damunt de la comunitat educativa i dels tribunals, si fa falta (i ja ho han fet), el seu decret de trilingüime (el TIL) amb l'objectiu d'acabar amb el català com a llengua d'integració a les escoles. Així no s'arregla l'educació, si és que realment és el que preocupa al PP, encapritxat des de Bauzá a Wert en espanyolitzar infants com a forma de fer-los lliures.

A pesar de l'habilitat de la dreta per trobar banderes irrefutables (qui pot estar en contra del trilingüisme?) i dels intents per dividir la comunitat educativa (docents i pares, docents entre docents, alumnes i docents...), no ho han aconseguit i la mobilització ha estat, és i serà un èxit, malgrat la prevenció de molts (jo mateix) davant els entrebancs amb què es podia trobar una proposta de mobilització com la vaga indefinida. I la mobilització és un èxit perquè quan de veres fa falta sortir a defensar la dignitat personal i col·lectiva, al final ho feim, per molt que a vegades des de les esquerres ens queixem sovint de què la gent no es mobilitza prou (segurament hi tenim part de responsabilitat). Però la marea verda és també un èxit perquè a la gent li emprenya molt que l'enganin, i estem en mans d'un govern que a més de franquista sense complexos és profundament mentider. Si estassin tan segurs de la força i la legitimitat de la majoria que els hi van donar les urnes el 2011 i la "majoria silenciosa" a la qual apel·len, no farien servir com fan la mentida permanent: des del Govern, el partit (PP) i els mitjans de comunicació afins, inclosos els públics, que fan servir com a aparell de propaganda.

La por i l'esperança són dues cares d'una mateixa moneda, però de moment la solidaritat desplegada per part de tanta gent i tants col·lectius, més enllà del

món educatiu, cap a la marea verda i el clam per una educació pública, de qualitat i sense imposicions, està fent guanyar l'esperança, i ens dóna a tots molta energia necessària per continuar una lluita que no serà d'un dia, ni de dos. De l'altra part no esper gaire cosa, perquè si hi hagués una assignatura anomenada Democràcia, els de Bauzá l'haurien suspesa amb la pitjor nota, per juny i per setembre. Democràcia és diàleg, interacció, aprenentatge, respecte a l'altre, poder compartit, construcció en comú, ... Tot això que els i les nostres docents treballen amb els nins i nines i el jovent a les escoles i instituts, i que el Govern menysprea. La Marea verda és una gran demostració de dignitat, democràcia i alegria, des de la indignació compartida, i a mi personalment he de dir que m'emociona. I crec que no me passa només a mi.

Dit això, Bauzá hauria de prendre nota d'una darrera cosa, i és que en la història recent del nostre entorn, els conflictes socials protagonitzats pels i les docents solen acabar malament per a qui governa. Dit queda.